

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 168

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

47e jaargang

26 juni 2004

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2004/C 168/01	Zaak C-138/04: Beroep, op 15 maart 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Denemarken	1
2004/C 168/02	Zaak C-179/04: Beroep, op 16 april 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek	2
2004/C 168/03	Zaak C-181/04: Verzoek van het Symvoulío tis Epikrateias (Griekse Raad van State) van 3 maart 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen ELMEKA NE en Minister van Economische zaken	2
2004/C 168/04	Zaak C-188/04: Beroep, op 22 april 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	2
2004/C 168/05	Zaak C-196/04: Verzoek van de Special Commissioners van 29 april 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Cadbury Schweppes Plc en Cadbury Schweppes Overseas Ltd en Commissioners of Inland Revenue	3
2004/C 168/06	Zaak C-197/04: Beroep, op 30 april 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen de Bondsrepubliek Duitsland	3
2004/C 168/07	Zaak C-198/04: Beroep, op 4 mei 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	4
2004/C 168/08	Zaak C-205/04: Beroep, op 7 mei 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje	4
	GERECHT VAN EERSTE AANLEG	
2004/C 168/09	Toevoeging van de rechters aan de kamers en samenstelling van de grote kamer	5
2004/C 168/10	Zaak T-123/04: Beroep, op 31 maart 2004 ingesteld door Cargo Partner AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)	6

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2004/C 168/11	Zaak T-129/04: Beroep, op 1 april 2004 ingesteld door Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)	6
2004/C 168/12	Zaak T-132/04: Beroep, op 2 april 2004 ingesteld door André Bonnet tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen	7
2004/C 168/13	Zaak T-139/04: Beroep, op 8 april 2004 ingesteld door Kelvin William Stephens tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	7
2004/C 168/14	Zaak T-142/04: Beroep, op 14 april 2004 ingesteld door Cargill B.V. tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen	8
2004/C 168/15	Zaak T-144/04: Beroep, op 13 april 2004 ingesteld door Télévision Française 1 SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	8
2004/C 168/16	Zaak T-146/04: Beroep, op 20 april 2004 ingesteld door Koldo Gorostiaga Atxalandabaso tegen Europees Parlement	9
2004/C 168/17	Zaak T-147/04: Beroep, op 23 april 2004 ingesteld door Brian M. Ross tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	9
2004/C 168/18	Zaak T-149/04: Beroep, op 26 april 2004 ingesteld door Imre Czigany, Isabel Alves, Georgette Henningsen en Michel Lucas tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	10
2004/C 168/19	Zaak C-151/04: Beroep, op 16 april 2004 ingesteld door Bernard Nonat tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	10
2004/C 168/20	Zaak T-153/04: Beroep, op 23 april 2004 ingesteld door Ferriere Nord Spa tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	11
2004/C 168/21	Zaak T-154/04: Beroep, op 22 april 2004 ingesteld door Daniel Bauwens tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	11
2004/C 168/22	Zaak T-157/04: Beroep, op 22 april 2004 ingesteld door Joël De Bry tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	12
2004/C 168/23	Zaak T-160/04: Beroep, op 26 april 2004 ingesteld door G. Potamianos tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	12
2004/C 168/24	Zaak T-161/04: Beroep, op 26 april 2004 ingesteld door G. Valero Jordana tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	12

II *Vorbereidende besluiten*

.....

III *Bekendmakingen*

2004/C 168/25	Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 156 van 12.6.2004	14
---------------	---	----

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

Beroep, op 15 maart 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Denemarken

(Zaak C-138/04)

(2004/C 168/01)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 15 maart 2004 beroep ingesteld tegen het Koninkrijk Denemarken door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Lyal en T. Fich als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- a) vast te stellen dat het Koninkrijk Denemarken niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op hem rusten krachtens artikel 249 EG en richtlijn 83/183/EEG⁽¹⁾, doordat het personen die hun normale verblijfplaats definitief naar Denemarken verleggen niet overeenkomstig artikel 1, lid 1, van deze richtlijn vrijstelling verleent voor de Deense „registratiebelasting”, die in werkelijkheid een verbruiksbelasting vormt;
- b) het Koninkrijk Denemarken in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten:

De registratiebelasting op motorvoertuigen is verschuldigd bij de eerste registratie van een voertuig in Denemarken. Zij moet derhalve ook worden betaald door personen die, in het kader van de verlegging van hun normale verblijfplaats naar Denemarken, hun voertuig definitief invoeren in dit land om het aldaar te gebruiken.

- Volgens de Commissie vormt de registratiebelasting derhalve een „verbruiksbelasting [...] die normaliter [bij definitieve invoer door een particulier van persoonlijke goederen uit een andere lidstaat wordt] geheven” en waarvoor de lidstaten ingevolge artikel 1, lid 1, van de richtlijn vrijstelling dienen te verlenen.

De registratiebelasting is ongetwijfeld een „verbruiksbelasting”, aangezien zij wordt geheven op verbruiksgoederen, wordt bere-

kend over de economische waarde van het voertuig en één keer wordt geheven.

Voorts is ongetwijfeld sprake van een belasting die „normaliter [wordt geheven bij definitieve invoer door een particulier van persoonlijke goederen]”. Dat de belasting pas wordt geheven bij de registratie van het voertuig doet hieraan niet af, daar registratie een voorwaarde is waaraan moet zijn voldaan opdat een voertuig op het Deense wegennet mag worden gebruikt. De invoer van een voertuig door iemand die zijn woonplaats naar Denemarken verlegt kan alleen maar tot doel hebben, dat dit voertuig overeenkomstig zijn bestemming kan worden gebruikt.

- Voorts is de Commissie van oordeel, dat de registratiebelasting niet kan worden beschouwd als „specifieke en/of periodieke rechten en heffingen op het gebruik van deze goederen in het land zelf”, die in artikel 1, lid 2, van de richtlijn van vrijstelling worden uitgezonderd.

Die uitzondering heeft alleen betrekking op heffingen op het gebruik van goederen en heffingen die worden geïnd om te waarborgen dat voor prestaties die een bijzonder verband hebben met het gebruik van goederen, een vergoeding wordt betaald.

Artikel 1, lid 2, geeft drie voorbeelden van dergelijke belastingen die van de vrijstelling zijn uitgezonderd, te weten „rechten geheven bij de registratie van motorvoertuigen, wegenbelasting en kijkgelden”. Deze voorbeelden hebben gemeen dat het niet gaat om verbruiksbelastingen, maar om heffingen of rechten die verband houden met het daadwerkelijke gebruik van een goed of die moeten verzekeren dat de overheid een vergoeding ontvangt voor de uitgaven die verband houden met het gebruik van een goed.

De vermelding van rechten geheven bij de registratie van voertuigen moet derhalve aldus worden verstaan, dat zij enkel doelt op rechten die verband houden met de registratie van het voertuig.

⁽¹⁾ Richtlijn 83/183/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de belastingvrijstellingen bij definitieve invoer uit een Lid-Staat van persoonlijke goederen door particulieren (PB L 105 van 23 april 1983, blz. 64).

Deze zienswijze wordt bevestigd bij lezing van de diverse taalversies van artikel 1 van de richtlijn. Behalve de Deense en de Duitse versie, die zowel in lid 1 als in lid 2 spreken van respectievelijk „Abgaben” en „afgifter”, gebruiken alle versies twee verschillende termen in lid 1 en lid 2, namelijk „taxes” en „droits” in het Frans, „taxes” en „fees” in het Engels, enzovoort. De termen „droits” en „fees” kunnen duidelijk alleen doelen op rechten die een vergoeding vormen voor een prestatie.

De registratiebelasting kan geenszins worden beschouwd als een vergoeding voor een prestatie, omdat zij wordt berekend op basis van de waarde van het voertuig, te weten, op dit moment 105 % van de waarde tot 57 400 DKK (7 735 EUR) en 180 % van de rest van de waarde van het voertuig op het moment van registratie, inclusief BTW.

Beroep, op 16 april 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-179/04)

(2004/C 168/02)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 16 april 2004 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door G. Zavvos, lid van haar juridische dienst.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

— vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2000/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 november 2000 tot wijziging van de richtlijnen 85/611/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG en 93/22/EEG van de Raad met betrekking tot de uitwisseling van informatie met derde landen⁽¹⁾, en door die bepalingen in ieder geval niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen kan een lidstaat zich niet op binnenlandse omstandigheden of moeilijkheden beroepen ter rechtvaardiging van de niet-nakoming van de door het gemeenschapsrecht voorgeschreven verplichtingen en termijnen.

⁽¹⁾ PB L 290 van 17.11.2000, blz. 27.

Verzoek van het Symvoulío tis Epikrateias (Griekse Raad van State) van 3 maart 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen ELMEKA NE en Minister van Economische zaken

(Zaak C-181/04)

(2004/C 168/03)

Het Symvoulío tis Epikrateias (Griekse Raad van State) heeft bij beschikking van 3 maart 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 19 april 2004, in het geding tussen ELMEKA NE en Minister van Economische zaken, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Betreft punt a van artikel 15, lid 4, van de Zesde richtlijn van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting A Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (77/388/EEG), waarnaar artikel 15, lid 5, van die richtlijn verwijst, de bevrachting van zowel schepen voor de vaart op volle zee waarmee passagiersvervoer tegen betaling plaatsvindt, als schepen die worden gebruikt voor de uitoefening van enigerlei industriële, handels- of visserijactiviteit, of betreft het enkel de bevrachting van schepen voor de vaart op volle zee, wanneer in dit tweede geval de regeling van artikel 22, lid 1, sub d, van wet 1642/1986, wat de categorie schepen betreft waarop de bevrachting betrekking heeft, ruimer lijkt dan die van de richtlijn?
- 2) Is voor de vrijstelling van de belasting krachtens het bepaalde in artikel 15, lid 8, van de voornoemde Zesde richtlijn het verrichten van een dienst ten behoeve van de reder zelf vereist, of wordt de vrijstelling ook verleend voor een dienst ten behoeve van een derde, met als enige voorwaarde dat hij verricht wordt voor de rechtstreekse behoeften van de schepen waarnaar in lid 5 van datzelfde artikel wordt verwezen, dat wil zeggen de schepen bedoeld in de punten a en b van lid 4 van dat artikel?
- 3) Is het, volgens de communautaire regels en beginselen die de belasting over de toegevoegde waarde beheersen, toegestaan, en zo ja, onder welke voorwaarden, de belasting over een voorbije periode te heffen, wanneer de niet-afwenteling ervan in die periode, door de belastingplichtige op zijn medecontractant, en dus de niet-afgifte van de belasting aan de fiscus, te wijten is aan het vertrouwen van de belastingplichtige dat hij de belasting niet moest afwentelen, en dit vertrouwen werd gewekt door de houding van de belastingdienst?

Beroep, op 22 april 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

Zaak C-188/04

(2004/C 168/04)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 22 april 2004 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door K. Wiedner en G. Bambara als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

— vast te stellen dat de Italiaanse Republiek de krachtens richtlijn 93/37/EEG ⁽¹⁾ van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken, inzonderheid de artikelen 3, lid 1, en 11, leden 3, 6 en 7 daarvan, op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen doordat ANAS S.p.A. de bouw en het beheer van de autoweg „Pedemontana Veneta Ovest” aan de Società per l'autostrada Brescia-Verona-Padova p.a. heeft opgedragen bij wege van een rechtstreekse concessie in de vorm van een op 7 december 1999 gesloten overeenkomst waarvoor geen aankondiging was gepubliceerd, ofschoon niet was voldaan aan de voorwaarden daarvoor;

— de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie is het verlenen door ANAS van de concessie voor de bouw en het beheer van de autoweg „Pedemontana Veneta Ovest” zonder een aankondiging daarvan te hebben gepubliceerd, in strijd met richtlijn 93/37/EEG en inzonderheid met de artikelen 3, lid 1, en 11, leden 3, 6 en 7, daarvan.

Artikel 3 van de richtlijn bepaalt dat wanneer de aanbestedende diensten een concessieovereenkomst voor openbare werken sluiten, bepaalde voorschriften inzake bekendmaking op communautair niveau op deze overeenkomst van toepassing wanneer de waarde daarvan gelijk is aan of meer bedraagt dan 5 000 000 euro. Artikel 11, lid 3, van de richtlijn bepaalt met name dat de aanbestedende diensten die van concessies voor de uitvoering van openbare werken gebruik willen maken, hun voornemen hiertoe te kennen geven in een aankondiging die volgens lid 7 van dit artikel moet worden toegezonden aan het Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen.

Gelet op het feit de waarde van de overeenkomst voor de bouw en het beheer van de autoweg „Pedemontana Veneta Ovest” ongeveer 350 000 000 euro bedraagt, had dienaangaande zeker een aankondiging moeten worden gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

⁽¹⁾ PB L 199 van 9.8.1993, blz. 54.

Verzoek van de Special Commissioners van 29 april 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Cadbury Schweppes Plc en Cadbury Schweppes Overseas Ltd en Commissioners of Inland Revenue

(Zaak C-196/04)

(2004/C 168/05)

De Special Commissioners hebben bij beschikking van 29 april 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 3 mei 2004, in het geding tussen Cadbury Schweppes Plc en Cadbury Schweppes Overseas Ltd en Commissioners of Inland Revenue,

het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Verzetten de artikelen 43 EG, 49 EG en 56 EG zich tegen een nationale belastingwetgeving, zoals deze waarover het gaat in het hoofdgeding, die een vennootschap met zetel in die lidstaat onder welbepaalde omstandigheden belast op de winst van een dochteronderneming met zetel in een andere lidstaat die een lagere belastingvoet hanteert?”

Beroep, op 30 april 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen de Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-197/04)

(2004/C 168/06)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 30 april 2004 beroep ingesteld tegen de Bondsrepubliek Duitsland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Kilian Gross als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door het belastingtarief voor tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten toe te passen op tabaksrolletjes, die onder de naam „West Single Packs” worden verkocht, de krachtens artikel 4, lid 1, sub b), van richtlijn 95/59/EG van de Raad van 27 november 1995 betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten ⁽¹⁾, en artikel 2, lid 1, van richtlijn 92/79/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 inzake de onderlinge aanpassing van de belastingen op sigaretten ⁽²⁾, op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

2. de Bondsrepubliek Duitsland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie gaat het in de onderhavige zaak om tabaksrolletjes die de consument, door middel van een eenvoudige niet-industriële handeling, kan omhullen met afzonderlijk verkocht sigarettenpapier voorzien van een filter en die op de Duitse markt worden verkocht onder de naam „West Single Packs”. Zij stelt dat het hierbij gaat om sigaretten in de betekenis van artikel 4, lid 1, sub b), van richtlijn 95/59/EG van de Raad, die dienovereenkomstig moeten worden belast.

De Duitse wetbepalingen zijn dan ook strijdig met artikel 4, eerste lid, van richtlijn 95/59/EG van de Raad alsook met artikel 2, eerste lid, van richtlijn 92/79/EEG van de Raad, voorzover zij op „West Single Packs” het belastingtarief voor tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten toepassen.

⁽¹⁾ PB L 291, blz. 40.

⁽²⁾ PB L 316, blz. 8.

Beroep, op 4 mei 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek**(Zaak C-198/04)**

(2004/C 168/07)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 mei 2004 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Patakia en H. Stovlbaek als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Franse Republiek, door betreffende het beroep van toeristengids de richtlijnen 89/48/EEG⁽¹⁾ en 92/51/EEG⁽²⁾ onvolledig om te zetten, de krachtens deze richtlijnen en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Franse regeling inzake het beroep van toeristengids voorziet niet in een procedure van erkenning van diploma's die met de richtlijnen 89/48/EEG en 92/51/EEG in overeenstemming is.

⁽¹⁾ Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten (PB L 19 van 24.01.1989, blz. 16).

⁽²⁾ Richtlijn 92/51/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, ter aanvulling van richtlijn 89/48/EEG (PB L 209 van 24.07.1992, blz. 25).

Beroep, op 7 mei 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje**(Zaak C-205/04)**

(2004/C 168/08)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 7 mei 2004 beroep ingesteld tegen Koninkrijk Spanje door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. G. Rozet als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje, door niet de wettelijke bepalingen vast te stellen die expliciet in de Spaanse overheidsdienst voorzien in de erkenning uit economisch oogpunt van in een andere lidstaat in overheidsdienst eerder verrichte diensten, de krachtens artikel 39 EG-Verdrag en artikel 7 van verordening (EEG) nr. 1612/68⁽¹⁾ van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Koninkrijk Spanje te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie verplichten artikel 39 EG en artikel 7 van verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap de lidstaten om voor de toegang, de rangindeling en de vaststelling van de anciënniteit in hun overheidsdienst rekening te houden met de anciënniteit en de beroepservaring die door gemeenschapsonderdanen in een andere lidstaat in overheidsdienst zijn verworven. Thans bevat de Spaanse rechtsorde geen enkele bepaling die met de vereiste rechtszekerheid de erkenning uit economisch oogpunt van in een andere lidstaat in overheidsdienst eerder verrichte diensten waarborgt.

⁽¹⁾ PB L 257, van 19.10.1968, blz. 2.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

Toevoeging van de rechters aan de kamers en samenstelling van de grote kamer

(2004/C 168/09)

Tijdens zijn voltallige conferentie van 13 mei 2004 heeft het Gerecht, na de ambtsaanvaarding van de rechters E. Cremona, O. Czúcz, I. Wiszniewska-Białecka, I. Pelikánová, D. Šváby, V. Vadapalas, K. Jürimäe, I. Labucka en S. Pappasavvas, en de wijziging, van 21 april 2004, van artikel 10, lid 1, van zijn Reglement voor de procesvoering besloten zijn besluit van 2 juli 2003 inzake de toevoeging van de rechters aan de kamers en de samenstelling van de grote kamer te wijzigen als volgt:

Voor de periode van 13 mei 2004 tot 31 augustus 2004 zijn de kamers samengesteld als volgt:

Eerste kamer, zetelend met drie rechters:

B. Vesterdorf, president, P. Mengozzi, M. E. Martins Ribeiro, I. Labucka, rechters;

Eerste kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

B. Vesterdorf, president, M. Jaeger, P. Mengozzi, M. E. Martins Ribeiro, F. Dehousse, I. Labucka, rechters;

Tweede kamer, zetelend met drie rechters:

J. Pirrung, kamerpresident, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová, S. Pappasavvas, rechters;

Tweede kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

J. Pirrung, kamerpresident, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová, S. Pappasavvas, rechters;

Derde kamer, zetelend met drie rechters:

J. Azizi, kamerpresident, M. Jaeger, F. Dehousse, E. Cremona, O. Czúcz, rechters;

Derde kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

J. Azizi, kamerpresident, M. Jaeger, F. Dehousse, E. Cremona, O. Czúcz, rechters;

Vierde kamer, zetelend met drie rechters:

H. Legal, kamerpresident, V. Tiili, M. Vilaras, I. Wiszniewska-Białecka, V. Vadapalas, rechters;

Vierde kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

H. Legal, kamerpresident, V. Tiili, M. Vilaras, I. Wiszniewska-Białecka, V. Vadapalas, rechters;

Vijfde kamer, zetelend met drie rechters:

P. Lindh, kamerpresident, R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, D. Šváby, K. Jürimäe, rechters;

Vijfde kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

P. Lindh, kamerpresident, R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, D. Šváby, K. Jürimäe, rechters.

Voorzover deze kamers uit een groter aantal rechters zijn samengesteld dan waarin zij zetelen overeenkomstig artikel 10, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, wijst de kamerpresident op het tijdstip waarop het in artikel 52 van het Reglement voor de procesvoering bedoelde voorlopig rapport wordt uitgebracht, de rechter of rechters aan, niet zijnde de rechter-rapporteur, die bij toerbeurt voor elke zaak niet deelnemen aan de formatie, rekening houdend met de rangorde van deze rechters in deze kamer naar hun anciënniteit in de zin van artikel 6 van het Reglement voor de procesvoering.

De grote kamer is voor de periode van 1 juni 2004 tot en met 31 augustus 2004 samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, P. Lindh, J. Azizi, J. Pirrung en H. Legal, kamerpresidenten, de rechters van de uitgebreide kamer die de betrokken zaak zouden hebben moeten beslechten indien deze aan een uit vijf rechters bestaande kamer zou zijn toegewezen, alsmede vier andere rechters die door de president volgens een toerbeurt uit de rechters van elk van de andere kamers worden aangewezen in de rangorde van deze rechters binnen hun kamer naar hun anciënniteit in de zin van artikel 6 van het Reglement voor de procesvoering.

In de zaken waarin vóór 13 mei 2004 de schriftelijke behandeling is geëindigd en een terechtzitting is bepaald of heeft plaats gehad, blijft voor het vervolg van de mondelinge behandeling, voor de beraadslaging en het arrest de kamer in haar vroegere samenstelling bevoegd.

Beroep, op 31 maart 2004 ingesteld door Cargo Partner AG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak T-123/04)

(2004/C 168/10)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 31 maart 2004 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ingesteld door Cargo Partner AG, te Fischamend (Oostenrijk), vertegenwoordigd door M. Wolner, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beslissing in die zin te wijzigen dat het aangevraagde merk mag worden ingeschreven;
- in voorkomend geval, de zaak naar het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) terug te wijzen en
- in ieder geval verzoekende partij kostenvergoeding toe te kennen.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk:	woordmerk CARGO PARTNER – aanvraagnr. 2697290
Waren of diensten:	waren en diensten van de klassen 36 (verzekeringen) en 39 (transport; verpakking en opslag van goederen; organisatie van reizen)
Voor de kamer van beroep aangevochten beslissing:	gedeeltelijke weigering van de inschrijving door de onderzoeker voor de diensten transport en verpakking en opslag van goederen van klasse 39
Beslissing van de kamer van beroep:	verwerping van het beroep
Middelen:	het merk heeft onderscheidend vermogen en is dus vatbaar voor inschrijving.

Beroep, op 1 april 2004 ingesteld door Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak T-129/04)

(2004/C 168/11)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 1 april 2004 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ingesteld door Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG, te Unterhaching (Duitsland), vertegenwoordigd door H. P. Kunz-Hallstein en R. Kunz-Hallstein, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 20 januari 2004 te vernietigen;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk:	driedimensionaal merk in de vorm van een plasticfles – aanvraagnr. 2579381
Waren of diensten:	waren van de klassen 29, 30 en 32 (onder meer tomatenpuree, melk en melkproducten, mayonaise, ketchup, vruchtendranken)
Voor de kamer van beroep aangevochten beslissing:	weigering van de inschrijving door de onderzoeker
Beslissing van de kamer van beroep:	verwerping van het beroep
Middelen:	schending van artikel 74, lid 1, en van artikel 45 van verordening (EG) nr. 40/94 ⁽¹⁾ ; schending van artikel 73 van verordening (EG) nr. 40/94, aangezien het Bureau stelt niet gebonden te zijn door eerdere inschrijvingen in lidstaten, en schending van artikel 7, lid 1, van verordening (EG) nr. 40/94.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1).

Beroep, op 2 april 2004 ingesteld door André Bonnet tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-132/04)

(2004/C 168/12)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 2 april 2004 beroep ingesteld tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen door André Bonnet, wonende te Saint Pierre de Vassols (Frankrijk), vertegenwoordigd door H. Lepinau, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de besluiten van 11 februari en 4 maart 2004 alsmede het besluit om een andere persoon aan te stellen in de post die verzoeker had moeten vervullen;
- te oordelen dat aanwerving van 4 februari 2004 ten volle effect sorteert vanaf 1 maart 2004;
- het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen te veroordelen tot betaling aan verzoeker van 100 000 euro ter vergoeding van diens immateriële schade alsmede van 5 000 euro per maand vanaf 1 maart tot op de datum van daadwerkelijke infunctietreding van verzoeker;
- subsidiair, voor het geval dat volgens de beslissing van het Gerecht van eerste aanleg de infunctietreding van verzoeker niet onvermijdelijk is, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen te veroordelen tot betaling aan deze laatste van 260 000 euro, te vermeerderen met rente vanaf de datum van dit verzoek;
- in elk geval het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker heeft gesolliciteerd naar de post van arrestenlezer bij het kabinet van de president van het Hof. Volgens hem zou hij geschikt zijn bevonden na de selectie, maar ten gevolge van de omstreden besluiten niet in die post zijn aangesteld.

Ter ondersteuning van zijn beroep stelt hij dat de kabinetschef niet bevoegd was te handelen met betrekking tot de aanstelling van een referendaris bij het Hof. Verzoeker stelt verder schending van wezenlijke vormvoorschriften zoals het beginsel van parallelisme van de vormen, ontoereikende motivering en schending van de rechten van de verdediging.

Verder stelt verzoeker inbreuk op de verkregen rechten, schending van het non-retroactiviteitsbeginsel en van het rechtszekerheidsbeginsel alsmede niet-inachtneming van het beginsel van eerbiediging van het privé-leven en van het beginsel van politieke neutraliteit. Ten slotte stelt hij misbruik van bevoegdheid.

Beroep, op 8 april 2004 ingesteld door Kelvin William Stephens tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-139/04)

(2004/C 168/13)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 8 april 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Kelvin William Stephens, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door N. Lhoëst, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het TABG van 14 april 2003, voorzover daarbij:
 - verzoeker bij zijn aanwerving niet in de rang A 6, salaristrap 3, is ingedeeld;
 - verzoekers loopbaan in de rang niet is hersteld door zijn bevorderingen tot de rang A 5 en A 4 op een eerdere datum te doen ingaan;
 - de datum van inwerkingtreding van het herindelingsbesluit met betrekking tot de geldelijke gevolgen daarvan is bepaald op 5 oktober 1995;
- nietig te verklaren het besluit van het TABG van 15 januari 2004 houdende afwijzing van zijn klacht R/521/03, dat hem op 30 januari 2004 is overhandigd;
- verweerster te veroordelen tot betaling van een voorlopig op 125 000 euro bepaalde vergoeding voor het onwaarschijnlijke geval dat zij verzoekers loopbaan in de rang niet kan herstellen;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker in het onderhavige geding, die bij zijn aanwerving in oktober 1985 in de rang A 7, salaristrap 3, was ingedeeld, komt op tegen het besluit van het TABG om deze indeling niet te herzien door hem in de rang A 6, salaristrap 1, en niet in de rang A 6, salaristrap 3, in te delen, om zijn loopbaan niet te herstellen en om het besluit betreffende zijn herindeling te doen ingaan op 5 oktober 1995.

Tot staving van zijn stellingen voert hij dezelfde middelen aan als de verzoeker in zaak T-125/04, Rousseaux/Commissie.

Beroep, op 14 april 2004 ingesteld door Cargill B.V. tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-142/04)

(2004/C 168/14)

(procestaal Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 april 2004 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Cargill B.V., gevestigd te 's-Gravenhage (Nederland), vertegenwoordigd door mr. H.J. Bronkhorst en mr. J.F. van Nouhuys.

Verzoekende partij concludeert dat het het Gerecht behage:

- I. de tot haar gerichte beschikking van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 5 januari 2004 nietig te verklaren;
- II. de Europese Commissie te veroordelen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster betwist de beschikking van de Commissie, waarbij wordt vastgesteld dat de kwijtschelding van invoerrechten niet gerechtvaardigd is in een bijzonder geval. Deze beschikking werd genomen nadat het Hof van Justitie in zaak C-156/00, Koninkrijk der Nederlanden tegen Commissie, de beschikking van de Commissie C/2000/485 def. nietig had verklaard ⁽¹⁾.

Verzoekster heeft onder de regeling actieve veredeling maïs in de EG ingevoerd. De maïs moest worden verwerkt tot glucose die dan weer uitgevoerd werd. Verzoekster beschikte hiertoe over de nodige vergunningen voor equivalentieverkeer. In de bestreden beschikking stelt de Commissie dat de uitgevoerde glucose niet geheel uit maïs was verkregen, maar ook uit tarwe, afkomstig van de EG-markt. De Nederlandse autoriteiten hebben hierop de verschuldigde invoerrechten ingevorderd. In de bestreden beschikking heeft de Commissie het verzoek tot kwijtschelding van deze schuld afgewezen.

Ter ondersteuning van haar verzoekschrift voert verzoekster in de eerste plaats een schending van het recht van verweer aan. Meer in het bijzonder beroept verzoekster zich op een schen-

ding van het recht om gehoord te worden en het recht op toegang tot het dossier.

Verzoekster voert verder een schending aan van artikel 13 van Verordening nr. 1430/79 ⁽²⁾ betreffende terugbetaling of kwijtschelding van in- en uitvoerrechten, evenals een schending van artikel 239 van Verordening nr. 2913/92 ⁽³⁾ tot vaststelling van het communautair douanewetboek en artikelen 905 tot en met 909 van Verordening nr. 2454/93 ⁽⁴⁾ houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92. Verzoekster roept eveneens een schending in van de motiveringsverplichting in artikel 253 EG.

Volgens verzoekster heeft de Commissie ten onrechte geoordeeld dat er sprake was van een klaarblijkelijke nalatigheid van verzoekster bij het nakomen van de voorwaarden van haar vergunning voor actieve veredeling. Volgens verzoekster had de uit te voeren glucose, vervaardigd uit tarwe en maïs, dezelfde kenmerken als glucose vervaardigd uit enkel maïs. Verzoekster voert eveneens aan dat beide producten onder eenzelfde GN-code vallen. Volgens verzoekster is het enige verwijt dat haar kan gemaakt worden dat zij de uitvoer van de glucose deels na de termijn van zes maand, zoals vastgesteld in de vergunning, heeft verricht.

Verzoekster roept tenslotte een schending in van het proportionaliteitsbeginsel.

⁽¹⁾ Arrest van het hof van 13 maart 2003, Nederland/Commissie, C-156/00, Jurispr. blz. I-2527

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 1430/79 van de Raad van 2 juli 1979 betreffende terugbetaling of kwijtschelding van in- of uitvoerrechten (PB L 175, blz. 1)

⁽³⁾ Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1)

⁽⁴⁾ Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253, blz. 1)

Beroep, op 13 april 2004 ingesteld door Télévision Française 1 SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-144/04)

(2004/C 168/15)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 13 april 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Télévision Française 1 SA, gevestigd te Boulogne (Frankrijk), vertegenwoordigd door J.-P. Hordies, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren beschikking C(2003)4497 def. van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 10 december 2003 betreffende de door Frankrijk tussen 1988 en 1994 aan „France 2” en „France 3” toegekende staatssteunmaatregelen, voor zover zij deze op grond van artikel 86, lid 2, van het Verdrag verenigbaar met de gemeenschappelijke markt verklaart;
- De Commissie van de Europese Gemeenschappen te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingevolge een klacht van verzoekster heeft de Commissie besloten de in artikel 88, lid 2, EG vastgestelde formele onderzoeksprocedure te openen tegen de investeringssubsidies aan en kapitaalbrengen in de Franse televisiezenders „France 2” en „France 3” tussen 1988 en 1994. De Commissie heeft bij de bestreden beschikking besloten die maatregelen als staatssteunmaatregelen in de zin van artikel 87 EG aan te merken, doch heeft ze op grond van artikel 86, lid 2, verenigbaar met het EG-Verdrag verklaard.

Met zijn eerste middel stelt verzoekster dat de bestreden beschikking onjuist is gemotiveerd, en inbreuk maakt op artikel 86, lid 2, EG en de bepalingen inzake staatssteunmaatregelen. Zij verzet zich tegen de conclusie van de Commissie dat de taak van de twee betrokken zenders beantwoordt aan een dienst van algemeen belang in de zin van artikel 86, lid 2, en merkt op dat haar eigen taak vrijwel identiek is doch niet als van openbaar belang wordt beschouwd. Zij stelt eveneens de door de Commissie in de bestreden beschikking gemaakte financiële analyse van die steunmaatregelen ter discussie.

Met zijn tweede middel stelt verzoekster dat de Commissie richtlijn 80/723 ⁽¹⁾ onjuist heeft toegepast door te beslissen dat deze vóór 2000 niet van toepassing was op de zendactiviteiten van openbare omroepen. Op dezelfde basis voert verzoekster de onjuiste toepassing aan van het aan het EG-Verdrag gehechte protocol betreffende het openbare-omroepstelsel in de lidstaten.

⁽¹⁾ Richtlijn 80/723/EEG van de Commissie van 25 juni 1980 betreffende de doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen lidstaten en openbare bedrijven, PB L 195 van 29/07/1980, blz. 35-37.

Beroep, op 20 april 2004 ingesteld door Koldo Gorostiaga Atxalandabaso tegen Europees Parlement

(Zaak T-146/04)

(2004/C 168/16)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 20 april 2004 beroep ingesteld tegen Europees

Parlement door Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, wonende te Saint Pierre d'Irube (Frankrijk), vertegenwoordigd door D. Rouget, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het Europees Parlement van 24 februari 2004 waarbij op de aan verzoeker verschuldigde vergoedingen inhoudingen worden verricht tot aan de voldoening van de schuld die deze jegens het Parlement zou hebben;
- verweerder te verwijzen in zijn eigen kosten alsmede in die van verzoeker.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij het bestreden besluit heeft het Europees Parlement geoordeeld dat verzoeker, bij gebreke van bewijsstukken voor het aanwenden van de verschillende parlementaire vergoedingen, 118 360,18 euro verschuldigd was, en heeft het inhoudingen verricht op die vergoedingen.

Verzoeker komt op tegen dit besluit en stelt daartoe dat het Parlement de Regeling kosten en vergoedingen van de leden van het Europees Parlement heeft geschonden, met name doordat het besluit is genomen door de secretaris-generaal van het Parlement en niet door het Bureau van het Parlement, zoals artikel 27 van die regeling eist. Verder stelt hij dat het bestreden besluit inbreuk maakt op de beginselen van objectiviteit, onpartijdigheid, gelijkheid en non-discriminatie alsmede op het beginsel van hoor en wederhoor en op de rechten van de verdediging. Bovendien zou het bestreden besluit ontoereikend zijn gemotiveerd en misbruik van bevoegdheid opleveren omdat het voor zuiver politieke doeleinden is vastgesteld. Ten slotte zou het Parlement een kennelijke beoordelingsfout hebben gemaakt.

Beroep, op 23 april 2004 ingesteld door Brian M. Ross tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-147/04)

(2004/C 168/17)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 23 april 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Brian M. Ross, wonende te Morpeth (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door Eric Boigelot, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van 31 maart 2003 tot definitieve vaststelling van verzoekers loopbaanontwikkelingsrapport voor de beoordelingsronde 2001/2002;
- voornoemd rapport nietig te verklaren;
- nietig te verklaren het stilzwijgend besluit tot afwijzing van verzoekers klacht (R/562/03) van 24 september 2002 strekkende tot nietigverklaring van het bestreden besluit;
- verweerster te veroordelen verzoeker een morele schadevergoeding te betalen, die onder voorbehoud van verhoging of verlaging in de loop van het geding ex aequo et bono op 10 000 euro wordt geraamd;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn beroep voert verzoeker de schending aan van de artikelen 25, tweede alinea, 26 en 43 van het Statuut en de Algemene uitvoeringsbepalingen betreffende artikel 43, die door de Commissie op 26 april 2002 zijn vastgesteld. Hij beroept zich eveneens op misbruik van bevoegdheid, de schending van algemene rechtsbeginselen zoals de eerbieding van de rechten van de verdediging, het beginsel van behoorlijk bestuur en het beginsel van gelijke behandeling, en een kennelijk onjuiste beoordeling.

Beroep, op 26 april 2004 ingesteld door Imre Czigany, Isabel Alves, Georgette Henningsen en Michel Lucas tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-149/04)

(2004/C 168/18)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 26 april 2004 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Imre Czigany, wonende te Sint-Genesius-Rode (België), Isabel Alves, wonende te Luxemburg, Georgette Henningsen, wonende te Brussel, en Michel Lucas, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door G. Bounéou en F. Frabetti, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekers concluderen dat het het Gerecht behage:

- verzoekers' beoordeling over 2001-2002 nietig te verklaren;
- subsidiair, verzoekers' loopbaanontwikkelingsrapport (REC/CDR) voor de periode 1.7.2001 – 31.12.2002 nietig te verklaren;

- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De door verzoekers in de onderhavige zaak aangevoerde middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in de zaken T-43/04 en T-47/04.

Beroep, op 16 april 2004 ingesteld door Bernard Nonat tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-151/04)

(2004/C 168/19)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 april 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Bernard Nonat, woonachtig te Brussel, vertegenwoordigd door A. Coolen, J. N. Louis en E. Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Hof behage:

- nietig te verklaren het besluit tot definitieve vaststelling van verzoekers beoordelingsrapport voor het tijdvak van 1 juli tot en met 31 december 2002;
- verweerster in de kosten te verwijzen;

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker komt op tegen zijn beoordelingsrapport zoals vastgesteld voor het tijdvak 1 juli tot en met 31 december 2002.

Tot staving van zijn vordering voert hij het volgende aan:

- miskennen van de motiveringsplicht;
- schending van artikel 43 van het Statuut en van de overgangsmaatregelen voor de beoordelingsperiode 2001-2002;
- schending van artikel 5, vijfde alinea, sub c, van de algemene uitvoeringsbepalingen bij artikel 43 van het Statuut;
- kennelijk onjuiste beoordeling;
- schending van het beginsel van gelijke behandeling en non-discriminatie;
- gebrek aan samenhang tussen de opmerkingen en de toegekende punten.

Beroep, op 23 april 2004 ingesteld door Ferriere Nord Spa tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-153/04)

(2004/C 168/20)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 23 april 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Ferriere Nord SpA, vertegenwoordigd door W. Viscardini en G. Donà, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- krachtens artikel 230 EG nietig te verklaren de beschikkingen van de Commissie van de Europese Gemeenschappen vervat in aangetekende brief BUDG/C-5/DS (D2004) / 51138 van 5 februari 2004, door verzoekster ontvangen op 13 februari 2004, en in faxbericht BUDG/C-05/DS (D2004) 53883, door verzoekster ontvangen op 13 april 2004, waarbij Ferriere Nord is gelast de bedragen van respectievelijk 564 402,26 EUR en 341 932,32 EUR te betalen in verband met gedraging IV/31.553 – betonstaalmatten;
- de Commissie in alle kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens verzoekster zijn bovenvermelde beschikkingen, die uitvoering geven aan de beschikking van de Commissie van 2 augustus 1989 (waarbij verzoekster is veroordeeld tot een geldboete van 320 000 EUR wegens schending van artikel 85, lid 1, EEG-Verdrag), onwettig wegens verjaring op grond van artikel 4 van verordening nr. 2988/74 van de Raad inzake de verjaring van het recht van vervolging en van tenuitvoerlegging op het gebied van het vervoers- en het mededingingsrecht van de Europese Economische Gemeenschap. (1) Meer in het bijzonder betoogt zij het volgende:

- de beschikking van de Commissie van 2 augustus 1989 is definitief geworden door het arrest van het Hof van Justitie van 17 juli 1997, zodat de verjaringstermijn van vijf jaar als bedoeld in artikel 4 van verordening nr. 2988/74 op de datum van de uitspraak van dat arrest is ingegaan;
- die termijn is onderbroken door de brief van de Commissie van 11 september 1997, aan verzoekster betekend op 18 september 1997, zodat toen een nieuwe verjaringstermijn van vijf jaar is ingegaan (artikel 5 van verordening nr. 2988/74);
- derhalve had de Commissie de boetebeschikking vóór 11 september 2002 of uiterlijk vóór 18 september 2002 ten uitvoer moeten leggen;
- de bestreden beschikkingen dateren evenwel van respectievelijk 5 februari 2004 (door verzoekster ontvangen op 13 februari 2004) en 13 april 2004 (door verzoekster per fax ontvangen op 13 april 2004);

- het recht van de Commissie op gedwongen tenuitvoerlegging van haar beschikking van 2 augustus 1989 is derhalve verstreken.

(1) PB L 319 van 29.11.1974, blz. 1.

Beroep, op 22 april 2004 ingesteld door Daniel Bauwens tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-154/04)

(2004/C 168/21)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 22 april 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Daniel Bauwens, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis en Etienne Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit tot beëindiging van de procedure voor de opstelling van verzoekers loopbaanontwikkelingsrapport voor de periode van 1 juli 2001 tot en met 31 december 2002 en tot afwijzing van zijn verzoek om de zaak aanhangig te maken bij het paritair beoordelingscomité nietig te verklaren;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker heeft een verzoek ingediend om zijn door de beoordelingsautoriteit goedgekeurd loopbaanontwikkelingsrapport voor te leggen aan het paritair beoordelingscomité. Dit verzoek is tardief geacht omdat het is ingediend na de termijn van vijf werkdagen waarin is voorzien door artikel 7 van de door verweerster vastgestelde algemene bepalingen ter uitvoering van de artikelen 43 en 45 van het Ambtenarenstatuut.

Verzoeker komt op tegen het besluit tot afwijzing van zijn verzoek en tot definitieve vaststelling van zijn rapport. Hij stelt dat de termijn van vijf werkdagen had moeten worden geschorst overeenkomstig de voetnoot bij artikel 7 van de algemene uitvoeringsbepalingen, aangezien hij met vakantie was tijdens een periode van twee weken die begon de dag na de formele bevestiging van de beoordeling door de beoordelingsautoriteit. In dezelfde context stelt verzoeker een kennelijke beoordelingsfout en schending van de beginselen van goed beheer, behoorlijk bestuur en gelijke behandeling.

**Beroep, op 22 april 2004 ingesteld door Joël De Bry tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(Zaak T-157/04)

(2004/C 168/22)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 22 april 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Joël De Bry, wonende te Sint-Lambrechts-Woluwe (België), vertegenwoordigd door S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis en È. Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit houdende vaststelling van zijn loopbaanontwikkelingsrapport over de periode van 1 juli tot 31 december 2002;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep wijst verzoeker er allereerst op dat hij is beoordeeld door iemand met dezelfde rang als hijzelf, die samen met hem voor bevordering in aanmerking kwam. Zijns inziens was er bij zijn beoordelaar derhalve een belangenconflict. Deze beoordelaar heeft dit belangenconflict in strijd met artikel 14 van het Statuut niet ter kennis van het TABG gebracht.

Verder wijst verzoeker op een gebrek aan samenhang tussen de beoordelingen in het bestreden rapport en de punten die hij heeft gekregen. Hij stelt ook niet-nakoming van de motiveringsplicht en schending van de rechten van de verdediging met betrekking tot een opmerking van de beoordelaar als zou hij zich niet aan de normale arbeidstijden hebben gehouden.

**Beroep, op 26 april 2004 ingesteld door G. Potamianos
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(Zaak T-160/04)

(2004/C 168/23)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 26 april 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door G. Potamianos, wonende te Grimbergen (België), vertegenwoordigd door S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis en È. Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit van het tot het aangaan van overeenkomsten bevoegde gezag om verzoekers overeenkomst van tijdelijk functionaris niet te verlengen, nietig te verklaren;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker komt op tegen de weigering van het tot het aangaan van overeenkomsten bevoegde gezag om zijn overeenkomst van tijdelijk functionaris te verlengen.

Dienaangaande merkt hij op dat het bestreden besluit uitsluitend is gebaseerd op de in DG RTD geldende gedragslijn inzake beperking van de prestaties van de niet-vaste personeelsleden, waardoor alle personeelsleden met een anciënniteit van meer dan zes jaar dienst bij de Commissie, dus meer anciënniteit dan andere personeelsleden die tot vergelijkende onderzoeken worden toegelaten, van aanwerving worden uitgesloten.

Volgens verzoeker is deze beperking in strijd met artikel 12, eerste alinea, van de Regeling die van toepassing is op de andere personeelsleden, volgens welke elke aanstelling erop gericht dient te zijn, de instelling de medewerking te verzekeren van tijdelijke functionarissen die uit een oogpunt van vakbekwaamheid, prestatievermogen en onkreukbaarheid aan de hoogste eisen voldoen. Zij is eveneens in strijd met het besluit van DG ADMIN om voor kortlopende overeenkomsten voor tijdelijke functionarissen 2a (huishoudelijke begroting) of 2d (begroting voor onderzoek) verlenging tot 30 april 2004 toe te staan.

Tot staving van zijn vordering beroept verzoeker zich eveneens op schending van het discriminatieverbod alsmede op misbruik van bevoegdheid.

**Beroep, op 26 april 2004 ingesteld door G. Valero Jordana
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(Zaak T-161/04)

(2004/C 168/24)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 26 april 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door G. Valero Jordana, wonende te Brussel (België), vertegenwoordigd door M. Merola, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- het besluit van 10 februari 2004, waarbij de Commissie van de Europese Gemeenschappen verzoeker weigert toe te laten tot de reservelijst van het algemeen vergelijkend onderzoek A7/A6 COM/A/637 en de individuele besluiten tot benoeming van ambtenaren in rang A6 vanaf 5 oktober 1995 niet te verklaren;
- de Commissie van de Europese Gemeenschappen te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker komt op tegen het besluit van verweerster waarbij hem toegang wordt geweigerd tot de reservelijst van het algemeen vergelijkend onderzoek A7/A6 COM/A/637 alsmede tot de individuele besluiten tot benoeming van ambtenaren in rang A6 vanaf 5 oktober 1995.

Tot staving van zijn vordering stelt verzoeker in de eerste plaats dat ten onrechte een beroep is gedaan op de uitzondering bedoeld in artikel 4, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.⁽¹⁾ Deze uitzondering heeft betrekking op de

persoonlijke levenssfeer en de integriteit van het individu, in het bijzonder gelet op de gemeenschapswetgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens. Dienaangaande kan volgens verzoeker niet worden aangenomen dat de afgifte van de gevraagde documenten schadelijk is voor de persoonlijke levenssfeer van de personen die hierin worden vermeld, aangezien de hoedanigheid van overheidsambtenaar niet tot de persoonlijke levenssfeer behoort.

Aangezien de individuele benoemingsbesluiten van Europese ambtenaren openbaar zijn, moet eveneens worden aangenomen dat artikel 5, sub b, van verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽²⁾, is geschonden.

Verzoeker stelt eveneens schending van de motiveringsplicht en van het beginsel van behoorlijk bestuur.

⁽¹⁾ PB L 145 van 31 mei 2001, blz. 43.

⁽²⁾ PB L 8 van 12 januari 2001, blz. 1.

III

(Bekendmakingen)

(2004/C 168/25)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 156 van 12.6.2004

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 146 van 29.5.2004

PB C 106 van 30.4.2004

PB C 94 van 17.4.2004

PB C 85 van 3.4.2004

PB C 71 van 20.3.2004

PB C 59 van 6.3.2004

Deze teksten zijn beschikbaar in:
EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
